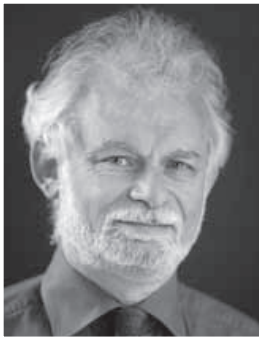

Verbinden

EMMANUEL GERARD
hoofredacteur

Is het u ook al opgevallen? Sinds de verkiezingen van afgelopen mei is de politiek ruwer geworden. Er is stoere taal in debatten en verklaringen. We horen politici met grote zelfverzekerdheid zeggen:

we gaan de problemen aanpakken. En daar hoort van de weeromstuit bij: en de misbruiken uitroeien. Vuist op tafel. En de misbruiken zijn legio, in de sociale zekerheid, in de sociale huisvesting, in het openbaar vervoer, en ga zo maar door. Geen beperking van de werkloosheid in de tijd, schandalig! Gratis busvervoer voor bejaarden met een mooi inkomen, hoe komt men erbij! Een sociale huurwoning voor een gezin dat zich heeft kunnen opwerken, kan toch niet! Het aantal voorbeelden kan zonder moeite worden uitgebreid.

Er zijn ongetwijfeld veel praktijken in de samenleving die mensen om één of andere reden tegen de borst kunnen stoten of waar we terecht, jawel, bedenkingen kunnen bij maken. Maar de vraag is of een constructief beleid kan gebouwd worden op een strijd tegen zogenaamde misbruiken. Meestal is de verontwaardiging selectief (waarom niet de flitshandel, de aanwending van fiscale spits-technologie of de exorbitante bonussen in de banksector als misbruik bestempelen in plaats van als marktconforme praktijken?). Bovendien zijn zogenaamde misbruiken veelal uitzonderlijke situaties, in toepassing van de bestaande wetgeving, en vormen zij meestal niet de kern van de op te lossen problemen. Ze worden als

alibi gebruikt om andere doelen te bereiken. Tenslotte en vooral is het een gemakkelijke en dus gevaarlijke weg om applaus te krijgen. Het is een politiek van stigmatiseren en verdelen: wij tegen zij.

Politici die willen 'verbinden', pakken het anders aan. Dat zal trouwens nodig zijn voor de pensioenhervorming die op stapel staat. Voor die Hercules-taak zal een positief en wervend verhaal nodig zijn, en dat is wat anders dan schieten op profiteurs en privileges. De Commissie Pensioenhervorming 2020-2040 onder leiding van Frank Vandenbroucke heeft de bakens van de wenselijke hervorming uitgezet. Bea Cantillon zet verder in *De gids* de belangrijke uitgangspunten van de expertencommissie op een rijtje. Ze benadrukt ook de rol van het sociaal overleg in de verdere uitwerking van de voorstellen. Alleen een breed gedragen hervorming zal legitiem zijn. Maar doen de federale regeringsonderhandelaars vandaag niet aan cherry picking? Halen zij uit de voorstellen van de Commissie Pensioenhervorming niet datgene wat het best in hun ideologische kraam en hun budgettaire behoeften past? Chris Serroyen drukt alvast zijn bezorgdheid uit over wat mogelijk komt. En zal men toelaten dat de vakbonden een constructieve bijdrage leveren in dit debat? Wie hun rol in de afgelopen dertig jaar wil kennen, mag de eigenzinnige geschiedenis van Karl Van den Broeck niet missen. De komende maanden worden in elk geval spannend.